

Programovanie

3. ročník – odborná prax

Ing. Daniela Kravcová

Základné funkcie

```
# include <stdlib.h>
```

```
# include <stdio.h>
```

```
# include <conio.h>
```

```
//volanie zabudovanej knižnice ....
```

```
//deklarácia funkcie v/v
```

```
//umožňuje deklarovať funkciu clrscr()
```

```
main()
```

```
{
```

```
// hlavný program
```

```
Za main () idú kučeravé zátvorky { }.
```

V kučeravých zátvorkách je telo funkcie.

```
funkcia
```

```
// funkcia, kde program začína,
```

```
a keď táto dobehne, program skončí.
```

```
}
```

PARAMETRE VSTUPNÉHO RIADKU

Typy premenných

Definícia typu premenných môže obsahovať:

- 1. základný preddefinovaný typ** (char, int, float, double)
- 2. odvodený typ** (smerník, pole, struct, union)
- 3. vymenovaný typ** (enum)
- 4. užívateľom definovaný typ** (typedef)
- 5. prázdny typ** (void)

Základný preddefinovaný typ

Základné typy môžu byť modifikované klasifikátorom:

Typy pre ukladanie **celé čísla bez znamienka**:

- **unsigned char** - 8 – bitové bez znamienkové číslo,
- **unsigned short** - 16 – bitové bez znamienkové číslo,
- **unsigned long** - 32 – bitové bez znamienkové číslo

Typy pre ukladanie **celé čísla so znamienkom**:

- **signed char** - 16 – bitové celé číslo,
- **short** - 32 – bitové celé číslo,
- **long** - 64 – bitové celé číslo,
- **float** - 32 – bitové reálne číslo,
- **double** - 64 – bitové reálne číslo

Formátové špecifikácie pre printf a scanf

```
scanf("%d",&i);
```

```
// % ... ukazovač (pointer) - ukazuje umiestnenie premennej
```

```
// &r - premenná, ktorej je daná hodnota - priradzovač
```

```
printf("%d je parne cislo", i);
```

%d – vypísať alebo vytlačiť hodnotu typu int

%f – typu float

%lf – typu double

%c – typu char

%s – typu string

%x – číslo typu int v šestnástkovej sústave

%o – číslo int v osmičkovej sústave

Základný preddefinovaný typ

Príklad1:

pomocou operátora sizeof() zistíte veľkosť dátových typov
int, double, long double, float, ...

Výstup:

```
C:\Users\kravc\Desktop\New: X + v
Velkost datoveho typu int je: 4 bajtov
Velkost datoveho typu double je: 8 bajtov
Velkost datoveho typu long double je: 16 bajtov

Process returned 0 (0x0)   execution time : 72.837 s
Press any key to continue.
```

Príklad2:

Výstup:

Napíšte program pre výpočet mocniny a odmocniny dvoch racionálnych čísel.

(Použite funkciu **pow** definovanú v knižnici `<math.h>`)

```
C:\Users\kravc\Desktop\Newi x + v
Zadajte 2 cisla - mocnenca a mocnitela :
5
4
5.00 na 4.00 sa rovna 625.00
Stlac lubovolnu klavesu
Zadajte 2 cisla - zaklad a koren odmocniny:
625
4
4.00-ta odmocnina z 625.00 sa rovna 5.00
Stlac nejaku klavesu
```


Parametre vstupného riadku

- Funkciám sa niekedy hovorí podprogramy alebo **subrutiny**.
- Ak funkcia nevracia žiadnu hodnotu, môže sa jej v niektorých jazykoch hovoriť **procedúra**.
- U väčších aplikácií, ktoré majú mnoho funkcií, sa funkcie združujú do tzv. **Modulov**.

napr. v podobe **#include <stdio.h>**, ktorým načítame knižnicu (*modul*) pre prácu so štandardným vstupom a výstupom (teda pre nás s konzolou).

Parametre: **int argc, char *argv[]**

int argc (počet argumentov):

- argc** - je celočíselná premenná, ktorá udáva počet argumentov príkazového riadku, ktorý program obdržal pri spustení.
  - táto hodnota bude minimálne 1, pretože vždy existuje aspoň jeden argument, a to je názov spusteného programu.

char *argv[] (vektor argumentov):

- argv** - je pole reťazcov (položiek), kde každý reťazec predstavuje jeden argument príkazového riadku.
  - prvý prvok (argv[0]) obsahuje názov spusteného programu.
  - ostatné prvky obsahujú ďalšie argumenty príkazového riadku.

int main(int argc, char *argv[])

```
int main(int argc, char *argv[])
```

```
{
```

```
printf("Pocet argumentov: %d\n", argc);
```

```
for (int i = 0; i < argc; i++)
```

```
{
```

```
    printf("Argument %d: %s\n", i, argv[i]);
```

```
}
```

```
return 0;
```

```
}
```

```
// argc obsahuje počet argumentov
```

```
// argv je pole reťazcov s argumentmi
```

```
// Vypíšeme všetky argumenty
```

Operátor pretypovanie

Pomocou pretypovania môžeme zmeniť typ existujúcich údajových typov. Vďaka tomuto môžeme prepísať automatickú konverziu.

Typy pretypovania:

- **implicitné** – prebieha automaticky
- **explicitné** – prebieha obráteným smerom

Implicitné pretypovanie:

- **implicitné** - ak sa pôvodný dátový typ „vojde“ do dátového typu cieľového objektu alebo prevodom nedôjde k strate informácie.

Tabuľka priorít (od najnižšieho k najvyššiemu)

```
int a = 3;
```

```
double b = 2.123;
```

```
double c;
```

```
c = a + b;
```

// a sa prevedie na double hodnotu 3.000

Int
unsigned int
long
unsigned long
float
double
long double

Explicitné pretypovanie:

- **explicitné** – vynútené pretypovanie sa použije tam, kde nie je implicitný prevod možný.
  - nastáva tu problém so zmyslupnosťou týchto prevodov
  - zároveň je potrebné dávať pozor na stratu informácií, ku ktorým pri tejto konverzií dochádza.

```
double a = 5.3;
```

```
int b;
```

```
b = (int)a;           // do premennej b sa uloží orezané a, tj. 5
```

Pretypovanie v C/C++ sa vykonáva tak, že sa pred výraz napíše do zátvorky typ, na ktorý chceme pretypovať.

```
int a = 60, b = 7;
```

```
float c, d;
```

```
char ch = 'x';
```

```
c = a / b;
```

```
d = (float) a / b;
```

```
printf("Celociselný výsledok:  %+4.3f\n", c);
```

```
printf("Racionalne delenie:  %+4.3f\n", d);
```

```
printf("ASCII kód znaku %c je %d\n", ch, (int) ch);
```

Skúste modifikácie !!!